Преюдициален въпрос

Установява ли Директива 2004/114/ЕО ([1]) на Съвета от 13 декември 2004 година относно условията за прием на граждани на трети страни с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволческа дейност независещо от преценката на издаващия орган право на издаване на виза с цел образование и последващо разрешение за пребиваване съгласно член 12 от тази директива, наричана Директива относно студентите, когато „условията на приемане“, тоест условията на членове 6 и 7 са изпълнени и не е налице основание да се откаже прием съгласно член 6, параграф 1, буква г) от Директивата?

([1]) ОВ L 375, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 94.

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 13 септември 2013 година — „Траум“ ЕООД/Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело C-492/13)

(2013/C 344/83)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Траум“ ЕООД

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

Преюдициални въпроси

1. Следва ли да се счита за изпълнено условието за освобождаване на чл. 138 § 1 от Директивата и липса на дерогация по чл. 139 § 1 предложение второ от Директивата в хипотеза като в главното производство, при която се установява, че липсата на качество „регистрирано по ЗДДС лице“ на получателя на стоката е отразена в информационната база на Съюза след извършване на доставката, а жалбоподателят твърди, че е положил дължимата грижа чрез извършване на справки в системата, които не са документирани? Обстоятелството за закъснялото отразяване на качеството „дерегистрирано по ЗДДС лице“ се установява от разпечатки/данни на данъчната администрация.

2. Нарушава ли принципите на данъчен неутралитет, пропорционалност и закрила на оправданите правни очаквания административна и съдебна практика, при която в тежест на продавача/изпращач по договора за превоз/е възложено установяването на истинността на подписа на получателя и дали той е на лице, което представлява дружеството — получател, на негов служител, със съответна длъжност, или на упълномощено лице?

3. В случай като процесния разпоредбата на чл. 138 § 1 от Директива 2006/112/ЕО ([1]) на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност има ли директен ефект и може ли да бъде приложена пряко от националния съд?

([1]) ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Иск, предявен на 12 септември 2013 г. — Европейска комисия/Република Естония

(Дело C-493/13)

(2013/C 344/84)

Език на производството: естонски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braun, L. Nicolae и L. Naaber-Kivisoo)

Ответник: Република Естония

Искания на ищеца

— Да се установи, че Република Естония не е изпълнила задълженията си по член 3, параграф 2 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) ([1]), тъй като в министерството на икономиката и съобщенията е невъзможно да се гарантира ефективно структурно отделяне на регулаторната функция от дейностите, свързани със собствеността и контрола на предприятията, доставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги,

— Република Естония да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и доводи

Комисията смята, че министерството на икономиката и съобщенията попада в обхвата на понятието „национална регулаторна власт“ съгласно дефиницията в член 2, буква ж) от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) и че съответно за министерството се прилагат разпоредбите на член 3 от Директивата, и по-конкретно изискването за структурно отделяне по параграф 2 от този член.